J kapitola 1.

[1] Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo byl Bůh. [2] To bylo na počátku u Boha. [3] Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. [4] V něm byl život a život byl světlo lidí. [5] To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. [6] Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. [7] Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. [8] Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. [9] Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo do světa. [10] Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. [11] Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. [12] Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. [13] Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž se narodili z Boha. [14] A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. [15] Jan o něm vydal svědectví a volal: "To je ten, o němž jsem řekl: Přichází za mnou, ale je větší, protože tu byl dříve než já." [16] Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí. [17] Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista. [18] Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náruči Otcově, nám o něm řekl. [19] Toto je svědectví Janovo, když k němu Židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: "Kdo jsi?" [20] Nic nepopřel a otevřeně vyznal: "Já nejsem Mesiáš." [21] Znovu se ho zeptali: "Jak to tedy je? Jsi Eliáš?" Řekl: "Nejsem." "Jsi ten Prorok?" Odpověděl: "Ne." [22] Řekli mu tedy: "Kdo jsi? Ať můžeme přinést odpověď těm, kdo nás poslali. Za koho se sám pokládáš?" [23] Řekl: "Jsem hlas volajícího na poušti: Urovnejte cestu Páně - jak řekl prorok Izaiáš." [24] Ti vyslaní byli z řad farizeů. [25] Otázali se ho: "Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš ani Eliáš ani ten Prorok?" [26] Jan jim odpověděl: "Já křtím vodou. Uprostřed vás stojí, koho vy neznáte - [27] ten, který přichází za mnou; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u jeho obuvi." [28] To se stalo v Betanii, na druhém břehu Jordánu, kde Jan křtil. [29] Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: "Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa. [30] To je ten, o němž jsem řekl: Za mnou přichází někdo větší, neboť byl dříve, než já. [31] Já jsem nevěděl, kdo to je, ale přišel jsem křtít vodou proto, aby ho poznal Izrael." [32] Jan vydal svědectví: "Spatřil jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm. [33] A já jsem stále nevěděl, kdo to je, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: "Na koho spatříš sestupovat Ducha a zůstávat na něm, to je ten, který křtí Duchem svatým." [34] Já jsem to viděl a dosvědčuji, že toto je Syn Boží." [35] Druhého dne tam byl opět Jan s dvěma ze svých učedníků. [36] Spatřil Ježíše, jak jde okolo, a řekl: "Hle, beránek Boží." [37] Ti dva učedníci slyšeli, co řekl, a šli za Ježíšem. [38] Když se Ježíš obrátil a uviděl, že jdou za ním, otázal se jich: "Co chcete?" Řekli mu: "Rabi (což přeloženo znamená: Mistře), kde bydlíš?" [39] Odpověděl jim: "Pojďte a uvidíte!" Šli tedy, viděli, kde bydlí, a zůstali ten den u něho. Bylo kolem čtyř hodin odpoledne. [40] Jeden z těchto dvou, kteří slyšeli, co Jan řekl, a Ježíše následovali, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. [41] Vyhledal nejprve svého bratra Šimona a řekl mu: "Nalezl jsem Mesiáše (což je v překladu: Kristus)." [42] Přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohleděl a řekl: "Ty jsi Šimon, syn Janův; budeš se jmenovat Kéfas (což se překládá: Petr)." [43] Druhého dne se Ježíš rozhodl vydat na cestu do Galileje. Vyhledal Filipa a řekl mu: "Následuj mě!" [44] Filip byl z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova; [45] Filip zase vyhledal Natanaela a řekl mu: "Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně i proroci, Ježíše, syna Josefova z Nazareta." [46] Natanael mu namítl: "Z Nazareta? Co odtamtud může vzejít dobrého?" Filip mu odpoví: "Pojď a přesvědč se!" [47] Ježíš spatřil Natanaela, jak k němu přichází a řekl o něm: "Hle, pravý Izraelita, v němž není lsti." [48] Řekl mu Natanael: "Odkud mě znáš?" Ježíš mu odpověděl: "Dříve, než tě Filip zavolal, viděl jsem tě pod fíkem." [49] "Mistře", řekl mu Natanael, "ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraele." [50] Ježíš mu odpověděl: "Ty věříš proto, že jsem ti řekl: "Viděl jsem tě pod fíkem?" Uvidíš věci daleko větší." [51] A dodal: "Amen, amen, pravím vám, uzříte nebesa otevřená a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka."